

Til

Folketinget – Skatteudvalget

L 207 - Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgifterne, afgift på erhvervenes energiforbrug, afgiftsmæssig ligestilling af central og decentral kraftvarme, afgift på smøreolie mv. og forhøjelse af affaldsafgiften).

Hermed sendes kommentar til henvendelse fra Danske Advokater af 11. maj 2009.

Kristian Jensen

/Lene Skov Henningsen

Henvendelse:

Ifølge Danske Advokater er den del af L 207 (forslaget om energiafgifterne), der omhandler begrænsning af fradragsretten af afgift på el til fremstilling af belysning, i strid med EU's energibeskatningsdirektiv.

Energibeskatningsdirektivet fastslår i artikel 11, hvem der skal anses for en erhvervmæssig forbruger af energi. Det er Danske Advokaters opfattelse, at lovforslaget nægter den erhvervmæssige forbruger af energien tilbagebetaling af afgiften.

Dette fører til en afgiftsdifferentiering mellem virksomhedens almindelige procesfradragsret og den i lovforslaget særligt regulerede situation. Energibeskatningsdirektivets artikel 5 opregner udtømmende de situationer, hvor medlemsstaterne har mulighed for at indføre differentierede afgiftssatser. Den situation, som lovforslaget regulerer, er ikke opregnet her, hvorfor den faktiske differentiering må anses for at være i strid med direktivet.

Højesteretsdommen fra 16. september 2005 fastslog, at husholdninger, ikke-momsregistrerede virksomheder og liberale erhverv, der ikke har mulighed for tilbagebetaling af afgift, kan organisere sig ud af at skulle betale afgift af forbrug af elektricitet til belysning, f.eks. ved udlicitering af belysningsopgaven. Danske Advokater finder det betænkeligt, at Skatteministeriet først nu, ca. 4 år efter dommen, vælger at foreslå de gældende regler ændret.

Skatteministeriet burde endvidere have fremsat forslaget umiddelbart efter, at dommen var afsagt. Fastholder Skatteministeriet forslaget, anbefaler Danske Advokater, at lovforslaget som minimum ikke får virkning fra de aktører, som har indrettet sig i overensstemmelse med dommen fra 2005, dels at der sker en høring af relevante EU-organer.

Kommentar:

Energibeskatningsdirektivets artikel 11, stk. 1, ses primært at definere, hvad der skal forstås ved erhvervmæssig i direktivets forstand, dvs. en enhed der selvstændigt leverer varer og ydelser, uanset formålet og resultatet heraf.

Hvis en virksomhed leverer en ydelse i form af f.eks. vejbelysning, incl. elforbrug, til en anden virksomhed, der anvender denne belysning, vil spørgsmålet opstå, hvilken virksomhed der kan anses for at være den egentlige bruger af anlægget og den reelle forbruger af den medgåede elektricitet

Artikel 11, stk. 1, ses ikke at være til hinder for, at en sådan dobbeltanvendelse af energi gennem levering af en serviceydelse i form af tilrådighedsstillelse af elforbrugende anlæg reguleres i national lovgivning, i forhold til hvem der i afgiftsmæssig henseende skal anses for forbruger. En modsat konklusion vil endvidere føre til, at ikke-erhvervmæssigt forbrug på elforbrugende anlæg ofte vil kunne konverteres til erhvervmæssigt forbrug gennem outsourcing af det elforbrugende anlæg, hvilket ikke kan anses for at være formålet med bestemmelsen.

Der henvises tillige til artikel 11, stk. 4, hvoraf det fremgår, at medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af lavere afgifter for erhvervmæssigt forbrug.

Forslaget bidrager med finansieringen af lempelserne af skatten på arbejde og understøtter regeringens energi- og klimapolitik. Ud fra en samlet vurdering af sammenhængen mellem de lovforslag, der indgår i *Forårspakke 2.0* herunder det samlede provenu af pakken, er det Skatteministeriets opfattelse, at de enheder, som forslaget om at begrænse fradragsretten af afgift på el til fremstilling af belysning skal omfatte, ikke bør begrænses i forhold til det fremsatte forslag.